

God schiep twee mensen, nu zijn er miljarden.
Later koos Hij een klein volkje uit (Abraham en de zijnen), om die te laten uitgroeien.
Er ontvouwt zich een structuur. God werkt van klein naar groot.
Hij zet ontwikkelingen in gang. Zijn schepping ontplooit zich.
Er is groei op tal van gebieden.

Ik verwacht na de herschepping eveneens groei en verdere ontplooiing.
Dit idee vind ik terug bij C.S. Lewis en R. Alcorn.

Gezien Gods werkwijze, die zich hier en nu aan ons voordoet, heb ik de volgende vraag onder ogen willen zien: Is God begonnen met twee volwassen mensen, of met twee mensen van een jongere leeftijd?

Wat doet die vraag er toe, zou je kunnen denken.
Voor mijn idee is het vrij essentieel.
Want met het kernidee van de paradijstheze loopt ik al meer dan 40 jaar rond.
Wie ik er over sprak, was al snel bereid het idee over te nemen dat Adams leeftijd te tellen is vanaf de zondeval.
Maar, daarna volgde altijd de reactie, dat het verder toch niets uitmaakt.
Immers Adam en Eva zijn als man en vrouw geschapen met de opdracht om de aarde te vullen.
Adam en Eva hadden elkaar lief, en het ligt voor de hand dat ze de opdracht serieus hebben genomen.
Dus, zulke oergezonde mensen als Adam en Eva zouden snel kinderen hebben gekregen.
Omdat voor de zondeval Adam en Eva nog geen kinderen hadden, kan het niet anders dat de paradijsperiode heel kort is geweest.
Of je nu Adams leeftijd telt vanaf de schepping, of vanaf de zondeval, dat maakt nauwelijks iets uit.
Velen menen daarom dat het paradijs hoogstens enkele jaren heeft bestaan.

Deze redenering snijdt hout.
Maar toch zit er iets onbevredigends in.
Vanwaar die aanname dat God Adam en Eva als **volwassenen** heeft geschapen?
De andere mogelijkheid dat God Adam en Eva als jonge kinderen heeft geschapen, is toch minstens even waarschijnlijk?

In het Darwinjaar heeft ds. R.D. Anderson een preek gehouden waarin hij refereerde aan de boom van goed en kwaad.
Bij navraag bleek dat hij over dit onderwerp een studie had gemaakt en dat hij die studie op zijn website had geplaatst. Zie site: <http://katwijk.gkv.nl/anderson/nl/index.html>

Naar aanleiding van wat ik in deze studie heb gevonden, durf ik nu het kernidee van de paradijstheze met vrijmoedigheid uit te dragen.
Want ds. R.D. Anderson stelt de boom van kennis van goed en kwaad voor als een liefdesgeschenk.
Bekend is dat een goede bron niet tegelijk zoet en bitter water kan geven.
Zo kan God ook niet een goede en een kwade boom naast elkaar plaatsen.
Zoiets gaat in tegen Zijn wezen.

In principe kan de bron van alle liefde alleen maar liefdesgeschenken geven.

Zelfs na de zondeval geeft Hij Zijn geliefde slechts liefdesgeschenken.
Dit lijkt te strijden met wat we waarnemen.
Maar gelovigen belijden dat God alles laat meewerken ten goede.
Heel Zijn bestuur staat in het teken van de liefde.

Algemeen wordt aangenomen dat Adam en Eva voor de zondeval al een zekere kennis hadden van goed en kwaad. Ze hebben in elk geval het gebod van God, om niet van die boom te mogen eten, goed begrepen. Ze wisten wat ze deden toen ze tegen dat gebod ingingen. Ze waren volledig toerekeningsvatbaar.

Nu veronderstel ik, in tegenstelling wat o.a. de Korte Verklaring ervan zegt, dat het gebod om niet van de boom van kennis van goed en kwaad te mogen eten een **tijdelijk** karakter had. Eten van die boom zou de mens, op de juiste tijd, nog meer kennis en inzicht geven.

Een voorbeeld: Normaal geven ouders hun jonge kinderen geen wijn te drinken. Dat is voor later. Ze verbieden dan ook hun kinderen wijn te drinken. Kinderen krijgen een drankje dat past is bij hun leeftijd. Zo voeden verantwoordelijke ouders hun kinderen op.

God is de grootste Pedagoog. Hij heeft met de mens al het goede voor. Maar alles op Zijn tijd. Daarom verbood Hij de mens om van die boom te eten.
Dat liefdesgeschenk was voor later.

Als bewijs voor dit idee wijst ds. Anderson op de volgende teksten:

- Beiden waren ze naakt, de mens en zijn vrouw, maar ze schaamden zich niet voor elkaar (Genesis 2:25).
- Toen gingen hun beiden de ogen open en merkten ze dat ze naakt waren. Daarom regen ze vijgenbladeren aan elkaar en maakten er lendenschorten van (Genesis 3:7).

Bij de eerste tekst merkt Anderson op dat kennelijk Adam en Eva, net als kleine kinderen, geen seksueel bewustzijn hadden. Daarom schaamden zij zich niet voor hun naaktheid.

De tweede tekst laat duidelijk zien dat, na het eten van de vrucht, Adam en Eva bewust werden van hun eigen seksualiteit. Voor het eerst beseften ze dat zij naakt waren.

Ds. Anderson vat zijn betoog als volgt samen:

Als wij deze geschiedenis goed beschouwen, kunnen wij voorzichtig concluderen dat het in de bedoeling van de HERE lag om Adam en Eva **wèl** te laten eten van de boom van kennis van goed en kwaad. Maar nog niet op dat moment. God wilde ze eerst hun nieuwe wereld laten ontdekken binnen de grenzen van de hof van het paradijs. Pas als zij voldoende levenservaring en kennismaking met deze wereld opgedaan hadden, wilde Hij hun dat seksuele bewustzijn schenken. De HERE had een bijzondere boom geschapen waardoor die gave aan hen zou worden gegeven. Totdat zij er klaar voor waren, moesten zij ervan afblijven. Adam en Eva hebben daarop vooruitgegrepen. Hun zonde was ongehoorzaamheid tegen de HERE. De vrucht was niet schadelijk op zich. De schade kwam door hun ongehoorzaamheid.

Wie het hele verhaal van Anderson leest, zal opvallen dat hij ervan uitgaat dat Adam en Eva als volwassen mensen zijn geschapen. Het paradijs heeft volgens zijn inschatting enkele dagen, misschien zelfs maanden, bestaan.

Met dat laatste ga ik niet met hem mee.
Maar wel, gezien mijn idee, met de eerste constatering.
God heeft de mens **onvolwassen geschapen om volwassen te worden**.
In Gods plannen zit dynamiek.
Je vraagt: Waarom die fixatie op de seksualiteit?
Ik hoop dat je het hele verhaal van ds. Anderson gaat lezen.
Hij beschrijft onze seksualiteit, als gave van God, heel positief.

Als ik je goed begrijp vat jij de twee bomen symbolisch op.
De boom van kennis van goed en kwaad duidt op de wet, de boom van het leven wijst op het leven met en door de Geest van God.
Ik volg daarentegen grotendeels de Korte Verklaring, en denk dat ik daarmee in het spoor loop van verreweg de meeste orthodoxe christenen.
Ik denk dat de leessleutels, die je bij latere Bijbelboeken wèl moet gebruiken, niet toegepast mogen worden op Genesis. Want naar mijn idee begint God Zijn openbaring heel eenvoudig, pas later past Hij andere genres toe. Vandaar dat ik Genesis noch symbolisch noch literair wil lezen.

In hoofdstuk 5 schreef ik: "We zijn steeds beter in staat om in miljarden jaren te denken. Zo is het eenvoudig in te zien dat op een tijdschaal van miljarden jaren enkele miljoenen jaren een relatief korte periode is"
Jij constateert dat deze bewering klopt, maar dat het niet juist is om daarmee de lange paradijstijd te onderbouwen.
Vervolgens verwijst jij mij naar Kiel.
Ik heb op de site http://www.xs4all.nl/~kiel0/nieuw_model_kosmos.htm gekeken, en verrast kennis genomen van het nieuwe kosmologisch model.

Ik ben geen natuurwetenschapper, en ik heb al helemaal geen pretenties in die richting.
In het Darwinjaar heb ik 3 boeken gelezen om mij wat te oriënteren op de drie gangbare visies onder christenen: het creationisme (jonge dan wel oude aarde), het theïstisch evolutionisme en het Intelligent Design.
Ik heb geconstateerd dat vele orthodoxe en evangelische christenen het creationisme los laten. Onlangs was dr. ir. Jan van der Graaf in een radioprogramma van Andries Knevel en hij zei: "Ik heb altijd afstand genomen van het creationisme, maar ik geloof van harte in de Creator".

Dat zoveel christenen Genesis anders lezen dan vroeger doet mij pijn.
Met de paradijstheze hoop ik een brug te kunnen slaan tussen de jonge- en oudaardecreationisten.
Want de paradijstheze zegt niets anders dat de wereld **6000 + X = Y** jaar oud is.
Het is aan de wetenschappers om die X jaar te bepalen.
Want die X jaar, die paradijstijd, is ons in de Schriften niet geopenbaard.
Dat is de hoofdgedachte achter de paradijstheze.
Iemand die beweert dat de aarde veel ouder is dan die 6000 jaar, komt **niet** in conflict met de Bijbel. Hij moet het, alleen op wetenschappelijk niveau, waar weten te maken.

Op dit moment ben ik het boek **Hete hangijzers** aan het lezen.
Ik lees dat veel wetenschappers emotioneel vastzitten aan hun visie.
Art Louis schrijft daarover in zijn artikel 'Conflict of boedelscheiding?'
Hij wijst die beide voorstellingen af, en kiest voor een integratiemodel.

Dat idee onderschrijf ik.